

Hartslag

Verhalen van verandering

Vrede

Crisis na crisis in Libanon

INHOUD

Hartslag

04

Vrede op aarde

De situatie in Libanon is zonder oorlog al moeilijk genoeg

07

Granny-slinger

Zesduizend creatievelingen haken een slinger voor Dorcas

08

Levensvreugde

Maandelijks bezoekjes laten Hortensia (78) uit Roemenië weer stralen

10

Nieuws

Uit binnen- en buitenland

11

Medewerker aan het woord

Peter de Hoogh

12

De vrouwenreis naar Albanië

Een reis naar één van de armste landen van Europa

14

Daintu uit Ethiopië

Nu heeft ze gas, licht en een betere gezondheid

COLOFON

Jaargang 39, nummer 3

Hartslag is het magazine van Dorcas, waarmee we u willen inspireren met verhalen van verandering. Hartslag is een gratis magazine dat drie keer per jaar uitkomt.

© Het kopiëren of overnemen van artikelen is toegestaan, mits met bronvermelding.

Hoofredactie: Rosita van Eerde, redactie@dorcas.nl

Redactie: Anniek Ypenga, Irene Bartelds

Concept en vormgeving: BladenMakers, bladenmakers.nl

Drukkerij: De Ideeënfabriek, ideeënfabriek.com

For those in need! Dorcas investeert in duurzame verandering in het leven van mensen die achtergesteld worden. Bij armoede, uitsluiting en crisis creëren we mogelijkheden voor hen om tot bloei te komen. Zo volgen we Jezus Christus.

U kunt Dorcas steunen op een manier die bij u past: via een eenmalige of periodieke gift, via het doneren van kleding of spullen of door Dorcas op te nemen in uw testament. Meer weten? Kijk op dorcas.nl/doe-mee.

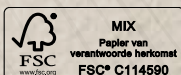
Dorcas | Postbus 1500, 1300 BM Almere

T. 088 0502800

E. info@dorcas.nl

W. dorcas.nl

IBAN: NL04 RABO 0106 2500 00

VOORWOORD

Vrede

Soms durf ik bijna de krant niet open te slaan. Het journaal sla ik ook wel eens over. We leven toe naar kerst - een tijd van verwachting, vrede en hoop - terwijl de vrede in de wereld juist nu ver te zoeken is. De beelden van het Midden-Oosten en Oekraïne staan op ons netvlies. Maar ook buiten deze nieuwsbeelden sterven er dagelijks mensen door conflicten. In landen als Jemen en Syrië raken mensen alles kwijt doordat ze moeten vluchten.

Onlangs was ik in Syrië. Ik ontmoette daar Mariam, een vrouw op leeftijd die met haar kleinzoon in een opvang onderdak had gevonden. De

Syriërs hebben klap op klap te verwerken gekregen. De burgeroorlog heeft duizenden slachtoffers geëist en een deel van het land in puin gelegd. Aan het begin van dit jaar kwam daar nog een verwoestende aardbeving bij. Mariam vertelde me over de familieleden die ze had verloren. Haar kleinzoon vraagt dagelijks naar zijn ouders, maar ze weet niet wat er met haar zoon en schoondochter is gebeurd.

De ontmoeting met Mariam maakte me dankbaar voor wat we kunnen doen: zorgen voor voedsel, onderdak en voor psychosociale begeleiding. Weer een sprankje hoop te kunnen brengen in de ogen van Mariam en van veel andere mensen in vergelijkbare situaties.

Tegelijkertijd voel ik me soms machteloos en weet ik ook niet meer waar ik nog vrede kan vinden. Op de televisie, in

kranten en op sociale media worden heel wat gevechten uitgevochten. Gelukkig is er hoop en troost: ik vouw mijn handen en leg het in de handen van onze Heer. Want Hij is er altijd. Hij ziet het

onrecht, Hij kent onze moeite en ons verdriet. Hij ziet vrouwen zoals Mariam. En Hij ziet u en mij. En ik realiseer me ook: vrede begint ook bij ons. Bij mij en bij u. Daarom wens ik u van harte vrede toe!

Agnes Kroese
algemeen
directeur Dorcas

Crisissen stapelen zich op in
Libanon, Oekraïne, en Jemen

Vrede op aarde

Vrede op aarde lijkt op dit moment ver weg. Veel landen worden verscheurd door geweld, mensen slaan massaal op de vlucht. In Oekraïne leven mensen na twee jaar oorlog nog steeds in angst en onzekerheid. In Libanon stapelen de crisissen zich op. De oorlog in buurland Israël is de zoveelste crisis die zorgt voor veel angst bij de bevolking. En in Jemen zien de inwoners nauwelijks nog een oplossing voor het al jaren durende conflict waardoor hun land is verwoest.

We spraken met vrouwen uit deze landen, waar Dorcas werkt. Drie vrouwen die de gevolgen van geweld aan den lijve hebben ervaren: Najla uit Libanon, Tetiana uit Oekraïne en Salma uit Jemen.

'Libanon kan zich geen oorlog veroorloven'

Najla uit Libanon

Najla is de landendirecteur van Dorcas in Libanon en Syrië. Ze woont in Libanon, in een buitenwijk van de hoofdstad Beiroet. De oorlog in Israël heeft, vanwege spanningen en bombardementen bij de grens met Israël, in Libanon een stroom vluchtelingen op gang gebracht. 'De mensen vluchten naar het noorden, ze zoeken een veilig heenkomen in de bergen. Wij zijn er met humanitaire hulp en delen bijvoorbeeld voedsel uit', vertelt Najla. Ze heeft wel energie om het werk te doen, zegt ze, hoe erg de situatie ook is. Voor medewerkers zijn schuilplekken geregeld in de bergen, waar naar verwachting geen bommen zullen vallen. Maar Libanon kan zich volgens Najla

geen oorlog veroorloven. De situatie is zonder oorlog al moeilijk genoeg. 'Er is vaak maar één uur elektriciteit per dag. Overheidsinstellingen werken ook maar één dag in de week. Banken zijn dicht, mensen kunnen niet bij hun geld. Wat zal er gebeuren als er geen brandstof meer is voor de generatoren waar de ziekenhuizen op draaien?'

Najla en haar team werven actief vrijwilligers om al het werk aan te kunnen. 'We hebben ook opfriscursussen gedaan voor psychosociale hulp. Deze hulp is ook heel belangrijk in tijden van oorlog en crisis, zowel voor de medewerkers als voor de vrijwilligers en de projectdeelnemers.'

Tetiana uit Oekraïne

Tetiana (36 jaar) moest met haar familie haar huis in een dorp in de regio

'Ons huis is geraakt door een bom'

Zaporizja achterlaten. 'Ons huis werd geraakt door een bom en we konden daar niet blijven. Sindsdien moesten we nog drie keer naar een andere plek.' De oorlog duurt nu bijna twee jaar en

er zijn nog steeds bombardementen en gevechten, vooral in het oosten waar ook Zaporizja ligt.

De Oekraïense heeft inmiddels een plek gevonden om te wonen met haar familie. Ze zijn met z'n zevenen. 'Het was niet gemakkelijk om een huis te vinden met ruimte voor iedereen', vertelt ze. Met hulp van Dorcas en het Oekraïens

Najla

Tetiana

Bid mee voor vrede

Kerst is het feest waarbij we vieren dat Jezus - onze Vredevorst - naar de aarde is gekomen om ons te redden. Over een paar weken mogen we dit feest van vrede weer vieren. Helaas leven we momenteel in een wereld waar geweld, onrust en angst een grote rol spelen. We willen daarom de komende tijd bidden voor vrede. In het midden van Hartslag vindt u een gebedskalender voor de adventsperiode die komende zondag van start gaat. We delen elke dag een gebedspunt en een Bijbeltekst over vrede. Bidt u met ons mee?

Humanitair Fonds zijn ze weer op weg geholpen. Tetiana en haar familie kregen financiële hulp en een pakket basisgoederen zoals dekens, kussens, een zaklamp en matrassen.

Dorcas heeft sinds het begin van de oor-

en kinderen die getroffen zijn door het conflict.

'Ik ben blij met de medische zorg in mijn dorp'

log extra medewerkers aangenomen om meer vluchtelingen te kunnen helpen met humanitaire noodhulp, zoals een veilige slaapplek, matrassen en voedsel. Ook wordt er psychosociale hulp en mentale zorg geboden aan volwassenen

Salma uit Jemen

Salma (71) woont op het platteland in Jemen. In haar dorp was nog wel een provisorische kliniek, maar er was eigenlijk tekort aan alles. Voor medische zorg moest Salma naar de stad. Maar voor haar en veel van haar dorpingen is dat bijna niet mogelijk; de rotsige weg en de rit van drie uur is gevaarlijk. Door het jarenlange conflict in Jemen is de infrastructuur en de gezondheidszorg verwoest, vooral op het platteland. In de kliniek in het dorp waren veel medicijnen niet voorhanden, zoals vaccinaties en medicijnen tegen hoge bloeddruk. Dorcas heeft daarom een kliniek gefaciliteerd waardoor Salma medische hulp kan krijgen in haar eigen dorp. 'De gezondheid van de mensen is er zeker op vooruit gegaan', zegt dokter Nawal, assistent-arts in de kliniek. Ook mensen uit de omliggende dorpen komen naar deze kliniek.

Salma is blij met de medische zorg in haar dorp. Ze krijgt nu de juiste medicijnen met de uitleg hoe ze het moet gebruiken.

**Dit artikel is half november geschreven. De situatie in de wereld verandert zo snel, dat het kan zijn dat de informatie inmiddels is ingehaald door de actualiteit.*

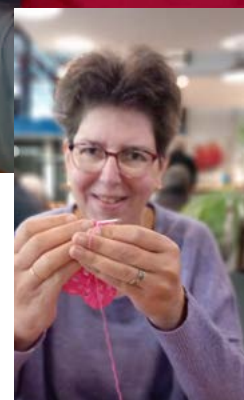

Salma

Creatief voor Dorcas

Bijna zesduizend hakers maken een granny-slinger

Alleen – maar toch ook samen – haken aan een heuse granny-slinger. Dat is de actie die het Dorcas Handwerkatelier afgelopen september lanceerde. In tien weken tijd haken bijna zesduizend creatievelingen elke week een deel van de slinger. Vandaag is het laatste patroon aan de beurt en zijn de granny-slingers klaar voor de verkoop.

Eén van de enthousiaste deelnemers is Miriam Fontaine uit Drachten. In de Dorcas-winkel in haar woonplaats zag ze een flyer liggen over de actie. 'Dit sprak mij direct aan. Natuurlijk in de eerste plaats het goede doel, want de opbrengst van de slingers is bestemd voor Dorcas', vertelt Miriam. 'Maar ik hoop er ook meer van te leren. Ik ben een beginnend haakster en kan dus nog niet zoveel verschillende steken. Doordat je elke week een nieuw patroon krijgt, leer ik steeds een nieuwe steek er bij.' Het leren van een nieuwe steek is op deze manier lekker overzichtelijk voor Miriam. 'Op vrijdag krijg je het patroon. Dat is maar een klein onderdeel van het geheel, dus dan heb ik daar genoeg tijd voor.'

Samen handwerken

Het haken aan de granny-slinger gaat Miriam goed af. Ze wordt daarbij niet alleen goed geholpen door het patroon dat ze elke week ontvangt, maar ook door een handwerkgroep. 'We hebben naar aanleiding van de actie een appgroepje opgericht voor mensen uit de buurt. Eén keer in de twee weken gaan we samen

haken aan de slinger. We helpen elkaar verder en wisselen tips uit. Laatst was het patroon wat scheef getekend. Het is dan even uitzoeken hoe het zit. Het mooie is dat je er dan samen wel uitkomt.'

Voor Miriam voelt het samen haken met een groep soms ook wel als een nadeel. Lachend vertelt ze: 'Op vrijdag krijg ik het patroon, maar dan moet ik wachten

'Ik moet me inhouden om niet alvast te beginnen'

tot we op woensdag samenkomen. Ik moet me dan echt wel inhouden om niet alvast te beginnen.'

Meer slingers

Na het laatste patroon van vandaag zijn de granny-slingers helemaal klaar. In totaal hangen er tien verschillende vlaggetjes aan de slinger. Miriam maakt in totaal twee slingers, één voor haarzelf en één voor Dorcas. 'Als ik nog tijd overheb, dan maak ik er misschien nog wel meer.'

'Van garen tot glimlach'

De naam granny-slinger heeft een dubbele betekenis. De granny is een bepaalde manier van haken, die heel eenvoudig is te leren, en via Dorcas kun je een granny (oudere) sponsoren.

'De naam van de actie is 'Van garen tot glimlach'. Want dat is wat we willen: blijde deelnemers hier en blijdschap bij de ouderen die we dankzij deze actie kunnen helpen', vertelt Margriet Visser, Dorcas-medewerker en één van de initiatiefnemers van de actie.

De granny-slingers kunnen de komende tijd worden ingeleverd bij één van de inzamelpunten. De opbrengst van de actie is bestemd voor de projecten van Dorcas.

Levensvreugde

Maandelijkse bezoeken laten Hortensia (78)
uit Roemenië weer stralen

De 78-jarige Hortensia uit Roemenië is weduwe en moeder van drie kinderen, waarvan er twee zijn overleden. Ze is ontzettend blij met het voedselpakket dat ze elke maand krijgt, maar ze straalt vooral weer door het maandelijkse bezoek en de aandacht die de medewerkers en vrijwilligers haar geven.

Hortensia heeft te maken met veel verlies in haar leven. Twee van haar drie kinderen zijn overleden en een jaar geleden stierf ook haar man. Haar nog levende kind woont in het buitenland en is niet in staat om voor Hortensia te zorgen. Doordat Hortensia Parkinson heeft komt ze nauwelijks de deur uit. Ze is alleen en leeft geïsoleerd van de rest van de gemeenschap.

Het lukt de weduwe nauwelijks om rond te komen. Voordat ze ziek werd, pakte ze allerlei verschillende klusjes aan en deed ze werk wat voorhanden was. Hierdoor heeft ze nu geen inkomen en moet ze rondkomen van een klein pensioen.

Voedselpakket

Bij het rondbrengen van blauwe emmers met voedsel (*Blue Bucket Campaign*) zien de Dorcas-medewerkers Hortensia voor haar huis staan. Ze woont in een bescheiden huis met een prachtig bloemrijke tuin. Het is wel duidelijk dat Hortensia een passie heeft voor bloemen en tuinieren. Als de Roemeense een voedselpakket krijgt, begint ze te huilen. 'Niemand, maar dan ook echt niemand komt bij mij langs om te kijken hoe het met mij gaat, maar jullie doen dat wel.'

Bezoek

Na dit eerste contact neemt Hortensia deel aan het Dorcas-project in haar

'Jullie brengen weer vreugde in mijn leven'

buurt. Elke maand krijgt ze een voedselpakket dat een goede aanvulling is

op haar pensioen. Maar voor haar is het nog belangrijker dat ze ook elke maand bezoek krijgt van een medewerker of vrijwilliger. En als het nodig is, dan komen ze vaker langs bij de weduwe.

Hortensia is dankbaar voor de mensen die haar helpen. 'Ik bid voortdurend voor jullie en hoop dat jullie worden gezegend voor de zorg die jullie voor mij hebben. Jullie brengen weer vreugde in mijn leven.'

Dorcas Voedselactie: broodnodig!

In november hebben we voor de 28e keer de Dorcas Voedselactie georganiseerd. Zowel offline als online werd massaal geld ingezameld voor voedsel voor mensen in nood. Voedsel is echt broodnodig. Maar liefst één op de tien mensen wereldwijd heeft namelijk chronisch honger.

Campagnecoördinator Dide Willemsen kijkt met dankbaarheid terug op de Dorcas Voedselactie. 'Vanuit ons hart grote dankbaarheid voor iedereen die op welke manier dan ook heeft bijgedragen aan de Dorcas Voedselactie. Samen hebben we het voor veel mensen mogelijk gemaakt om weer dagelijks eten te hebben.' Ze is ook bijzonder dankbaar voor de inzet van de vele vrijwilligers. 'De onvermoeibare inzet van de vrijwilligers heeft het verschil gemaakt bij deze actie. Zij zijn echt geweldig en onmisbaar voor Dorcas.'

Wilt u meer weten over de Dorcas Voedselactie? Ga dan naar dorcas.nl/voedselactieverhaal.

Geld of spullen nalaten aan Dorcas

Wist u dat u Dorcas ook kunt opnemen in uw testament? Zowel geld als spullen kunnen worden nagelaten. Hoe dat precies werkt en wat u hiervoor moet regelen, kunt u lezen op dorcas.nl/nalaten. Daar kunt u ook de brochure 'Nalaten aan Dorcas' en het werkboek 'Uw nalatenschap goed geregeld in tien stappen' aanvragen. Heeft u nog vragen of wilt u gewoon eens doorpraten over dit onderwerp? Neem dan contact op met onze

relatiebeheerder Astrid Groen via 06 50579143 of mail naar nalaten@dorcas.nl.

Word vriend van Dorcas

Vrienden van Dorcas is een groep van ondernemers die structureel wil bijdragen aan het werk van Dorcas in Oost-Europa, het Midden-Oosten en Oost-Afrika.

We nemen ondernemers graag mee voor een kijkje achter de schermen door middel van thematische webinars, relevante updates en een jaarlijkse ontmoeting met verschillende landendirecteuren. Daarnaast bieden we ondernemers de mogelijkheid om in groepsverband enkele projecten van Dorcas daadwerkelijk te bezoeken.

Vrienden van Dorcas is speciaal bedoeld voor betrokken ondernemers die gezamenlijk willen investeren in het werk voor mensen in nood en die op zoek zijn naar zingeving, verbinding en verdieping.

Bent u ondernemer en wilt u meer weten? Ga dan naar dorcas.nl/bedrijven of neem contact met ons op door te mailen naar bedrijven@dorcas.nl.

'In de jungle leerde ik om echt te luisteren'

Dorcas-medewerker Peter de Hoogh

Het werk van Peter de Hoogh is heel afwisselend. In de ochtend heeft hij overleg met de landendirecteur van Tanzania, in de middag leest hij het plan voor volgend jaar van Albanië en tussendoor spreekt hij zijn collega's op kantoor in Almere. 'Ik werk in een leuk team, er is een goede sfeer in de groep. Je kunt altijd op elkaar rekenen als je even iets niet weet.'

Peter is al heel lang betrokken bij de projecten van Dorcas. Hij leerde de organisatie kennen doordat zijn moeder post van Dorcas in huis had liggen. 'In 2010 heb ik gesolliciteerd. De gesprekken waren met Dirk Jan Otten en Dirk Jan Groot, de oprichter van Dorcas. Ik werd aangenomen en was tot 2018 in vaste dienst. Maar ook daarna, als zelfstandige, heb ik vaak voor Dorcas gewerkt.'

Vergaderen

In 2023 is Peter weer in vaste dienst gekomen. 'Wat ik als zelfstandige miste was dat je onderdeel bent van een team, dat je echt samen iets ontwikkelt. Ik ben niet teruggekomen voor het vergaderen', lacht hij, 'Dat is het stukje dat ik niet heb gemist. Het vergaderen valt trouwens gelukkig wel mee.'

Van theorie naar praktijk

'Ik vind het heel fijn om direct betrokken te zijn bij de projecten, om contact te hebben met de projectmedewerkers in de landen waar we werken. Het allerleukste is om projecten te helpen ontwikkelen en van de theorie naar de praktijk te werken.' Zo was hij onlangs

nog in Albanië voor de evaluatie van een project. En in Egypte om samen met het team daar een projectvoorstel uit te werken.

'We leren mensen kijken naar wat ze wél hebben'

Werken in de jungle

'Na mijn studie in Wageningen ben ik naar Midden-Amerika gegaan om te gaan werken voor lokale ontwikkelingsorganisatie in Guatemala. Het werken met

gemeenschappen heb ik daar geleerd, in de jungle. Daar heb ik ook geleerd om te luisteren, echt te luisteren. Het is belangrijk te weten wat mensen willen. En het is ook belangrijk om te werken met lokale middelen, met wat er ter plaatse aanwezig is en wat er kan. Zo werken we bij Dorcas ook. We leren mensen kijken naar wat ze wél hebben. Ze kijken niet meer naar wat ontbreekt, ze kijken naar wat er is. Dat geeft een hele andere energie, je ziet dat de ogen van mensen weer gaan fonkelen.'

Lees het uitgebreide interview met Peter op dorcas.nl/peterdehoogh.

De vrouwenreis naar Albanië

Een reis naar één van de armste landen van Europa

Een week lang trokken zestien deelnemers, cabarettrio Op en Top Vrouw en drie vrouwelijke Dorcas-medewerkers door Albanië, één van de armste landen van Europa. Doel van de reis was om te ervaren hoe het leven van – met name – Albanese vrouwen eruitziet en om geïnspireerd te worden door de vele initiatieven voor ouderen, families en ondernemers.

Granny's

Tijdens de week gingen de reizigers naar verschillende dorpen om granny's te ontmoeten. Meer dan tweehonderd ouderen zijn onderdeel van het sponsorprogramma in Albanië. Elke twee maanden komt een maatschappelijk werker op bezoek en krijgen de granny's voedselpakketten. Ook worden er activiteiten georganiseerd. Deelnemer Rika: 'We zijn langs een buurthuis geweest waar mannen een domino-variant aan het spelen waren. Meedoen konden we niet, maar we hebben wel bemoedigende

kaarten kunnen geven die vrijwilligers in Nederland voor ze hadden gemaakt.'

Buitenschoolse opvang voor Roma

De Nederlandse vrouwen brachten ook een bezoek aan de buitenschoolse opvang van Dorcas voor Roma-kinderen in Korça. Ze ontmoetten de moeders van kinderen die naar de opvang gaan. Deelnemer Gerda: 'Van hen hebben we veel gehoord over hun onvrede over de situatie waar ze in leven. Rondkomen is voor veel families eigenlijk niet te doen.'

In de opvang krijgen kinderen daarom naast huiswerkbegeleiding ook hun hoofdmaaltijd van de dag.

'Rondkomen is voor veel families eigenlijk niet te doen'

Ondernemers

Naast ouderen en families, heeft Dorcas

Albanië ook projecten voor zelfstandige ondernemers. Deelnemer Gera: 'Met steun van Dorcas kon een dertigjarige vrouw haar eigen bakkerij openen. Ze heeft er hard voor moeten bikkelen, maar nu staat ze er wel. Ik vond het heel mooi dat zij haar droom heeft kunnen verwezenlijken.'

Lees meer over de reis op dorcas.nl/vrouwenreisalbanie.

Gera ontmoette de granny die ze sponsort!

Granny Beke woont in de buurt van het Dorcas-kantoor in Korça, maar wel een stuk de berg op. Gera: 'Ik herkende haar gelijk van de foto die bij ons thuis staat.' Met hulp van een tolk konden de twee vrouwen met elkaar praten. 'Ze was ontzettend dankbaar voor wat ze via Dorcas van ons krijgt. Wat voor ons financieel maar een druppeltje is, is voor haar een volle beker. Ontzettend bijzonder om haar in het echt te zien en vast te pakken.'

Show van Op en Top Vrouw

Liedjescabarettgroep Op en Top Vrouw houdt in december een kerstshow over onder andere deze reis naar Albanië. Kijk op opentopvrouw.nl wanneer ze bij u in de buurt zijn.

'Mijn leven is zoveel makkelijker geworden'

Gas, licht én een betere gezondheid
voor Ethiopische Daintu

Het leven van de zestigjarige Daintu uit Ethiopië is zoveel makkelijker geworden sinds ze op verschillende manieren gebruikmaakt van compost. Hierdoor kan ze niet alleen haar gewassen natuurlijk bemesten, maar heeft ze ook elektriciteit en gas in haar huis.

We verlaten de hoofdweg en rijden via een zandpad richting het meer bij Hawassa, een stad in het zuidoosten van Ethiopië. Onderweg passeren we meerdere huizen en hutten, die verscholen zijn tussen de vele gewassen. Bij één van de stenen huizen stoppen we. Naast het huis staat een hut, die tegenwoordig wordt gebruikt als stal voor het vee. In de tuin staat een vrolijke vrouw die ons hartelijk welkom heet. Het is de zestigjarige Daintu.

Gas en licht

De Ethiopische woont alleen, haar man is een paar jaar geleden overleden

en ze heeft geen kinderen. Ze nodigt ons uit om naar binnen te gaan. Daar toont ze vol trots haar kooktoestel dat

‘Het werken is hierdoor veel gezonder geworden’

op gas werkt en in een handomdraai aangaat. Ook laat Daintu ons het licht in haar huis zien. ‘Ik ben zo blij met het biogas. Hierdoor is mijn leven zoveel

makkelijker geworden. Ik kan nu in een handomdraai het eten klaarmaken.’

Daintu verdient haar inkomen met het verbouwen van allerlei gewassen. Van avocado's en mango's tot koffiebonen en bananen. Ze gebruikte voorheen altijd kunstmest om de gewassen beter te laten groeien. ‘Het gebruiken van kunstmatige middelen was duur en ook niet zo goed voor mijn gezondheid’, vertelt Daintu.

Biogas

Enkele jaren geleden kreeg ze de kans om deel te nemen aan een project voor biogas. Bij haar huis werd een biogasininstallatie aangelegd. Het afval uit haar tuin en de uitwerpselen van haar dieren gooit ze in een speciale tank. De mest wordt opgegeten door bacteriën en er ontstaat biogas. Dit wordt vervolgens omgezet in gas en elektriciteit.

Compost

Via Dorcas volgde ze ook landbouwtrainingen. Ze leerde bijvoorbeeld gebruik te maken van het compost, dat overbleef in de tank, voor het natuurlijk bemesten van de gewassen in haar tuin. Daintu: ‘Het werken is hierdoor veel gezonder geworden. Ik werk nu met natuurlijke materialen en niet meer met kunstmest. Ook bespaart het mij veel geld. Het kopen van kunstmest is erg duur.’

Ik wens jou
vrede

Eer aan **God**
in de hoogste hemel en
vrede *op aarde*
voor alle mensen die hij
liefheeft.

Lukas 2:14

Dorcas is aanwezig in veel conflictgebieden. In alle ellende zetten wij ons in voor vrede. Vrede begint niet alleen bij het einde van strijd, maar soms heel concreet met een veilige slaapplek, een maaltijd of een luisterend oor. Werk samen met ons aan vrede voor mensen in nood.

Geef voor vrede en doneer via dorcas.nl/vrede